

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

23. An Confessarius absolvens à casibus Episcopo reservatis sine
prætextu alicujus privilegij incidat in excommunicationem, & alias pœnas
Decreti Clementis VIII. Et an religiosus qui absque facultate ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

illis: Pro data illis in subditos auctoritate: Sicut ergo Christus voluit Episcopum habere auctoritatem maiorem in subditos, quam alios Sacerdotes: sic voluit, quod possent sibi aliqua peccata referuare, à quibus alij Sacerdotes absolueri non possent.

3. Sed verè verba Concilij non obstant nostræ sententiæ, si dicamus eum eminentissimo Cardinali Lugo, de *Penit. disp. 10. sect. 1. n. 5.* directè fundari Episcopi potestatem in iure Diuino, indirectè verò ex potestate Pontificis, vel vt dixit Fagundes, supra iurisdictionem Episcoporum habitalem esse de iure Diuino; actualem verò esse de iure humano à Pontifice emanantem.

4. Igitur non est discedendum à nostra sententiâ; sed distinguendum est cum sapientissimo Cardinali Lugo, de *Sacram. Penitent. disp. 10. sect. 2. n. 5.* inter concessionem directam, & indirectam; & dicendum, directè fundari hanc Episcopi potestatem in iure Diuino; indirectè verò in voluntate Pontificis: & cum eodem Lugo, *num. 2.* Summum Pontificem pro suprema, & vniuersali potestate posse sibi referuare aliqua peccata pro tota Ecclesia: Episcopos item, per se loquendo, posse pro suo Episcopatu: Parochum denique pro sua Parochia; ita tamen, vt referuante Pontifice, nemo possit absolueri, nisi de licentia ipsius Pontificis, referuante Episcopo, possint absolueri alij de licentia Summi Pontificis. Denique si Parochus refer et, possent alij absolueri de licentia Papæ, vel Episcopi. Et idem non solent Parochi referuare, quia esset ferè inutilis illa referuatio.

5. Confirmantur supradicta ex Castro Palao, *tom. 4. tract. 23. punct. 15. §. 1. num. 2.* vbi docet, quod etiam si verum esset iurisdictionem Episcoporum à iure Diuino immediatè provenire; tamen Pontifici subordinatam esse, dicendum est; sed ipse verius existimat, solam iurisdictionem Pontificiam in omnes Fideles à Christo immediatè manasse; ex illa verò ad Episcopos; deinde ad Parochos iuxta Pontificis voluntatem descendere. Et si de facto Pontifex Episcoporum potestatem vellet restringere, & Episcopi vellet potestatem Parochorum limitare plusquam par est, restricta, & limitata erit. Vide Coninch, de *Sacrament. disp. 8. num. 11.* & Layman *lib. 5. tract. 6. cap. 12. num. 5. quest. 3.* qui tamen putat Pontificem non posse penitus ab Episcopali ordine potestatem referuandi casus tollere; possent tamen illam restringere, aut limitare, tanquam supremus iurisdictionis collator. Vnde rectè dixit Lugo *vbi supra num. 6.* quod licet Pontifex non possit extinguere, aut tollere omninò Episcoporum iurisdictionem: potest tamen limitare eorum potestatem, prout expedire videbit. Patet etiam ex omnibus superius dictis responsio ad ea, quæ pro sua sententiâ adduxit Magister Donatus *loc. cit.* quam vt dixi, profus reiiciendam esse, existimo.

RESOL. XXIII.

An Confessarius absolvens à casibus Episcopo referuatis sine prætenu alicuius privilegij incidat in excommunicationem, & alias penas Decreti Clem. VIII?
Et an Religiosus, qui absque facultate absoluerit ab aliquo casu in Religione referuato, non incidat in penas dicti Decreti iuxta aliud Decretum Clem. VIII?
Et an qui absoluit à referuatis sub spe ratihibitionis, vel ex inconsideratione, aut ignorantia, non tamen crassa, aut affectata, incidat in dictam excommunicationem?

Et an Sacerdos, qui in dictam excommunicationem incidit absolvens absque facultate à casibus referuatis, possit absolui ab Episcopo vigore Concilij

Tridentini sess. 24. de reformat.?
Id est, an Episcopus possit absolueri à casibus referuatis ex noua lege post dictum Concilium Tridentinum; & quid circa hoc declarauit Sacra Cardinalium Congregatio? Ex part. 3. tr. 4. Ref. 73.

§. 1. **A**ffirmatiuè respondent Homobonus in *exam. Eccl. part. 1. tract. 5. cap. 4. q. 22.* & Floronus *tract. de cas. referu. part. 1. c. 5. n. 27.* alias pauci quidem in has penas incidere, & receptus vltus declarat, ita fuisse mentem Summi Pontificis.

2. Non reticebo tamen, negatiuam sententiam docere Horatium Gambartum de *casib. referuatis. c. 3. num. 12.* per verba in dicto decreto posita, vbi sub prætenu privilegiorum, &c. sumpto argumento ab his, quæ in simili docuerat Nauar. *in man. c. 25. n. 94.* & Cou. *in c. Alma mater. p. 1. §. 6. n. 9.* An possent aliquis diceret cum Florono *vbi supra.* verba illa, *sub prætenu privilegiorum*, intelligenda esse, ne Regulares possint sub prætenu privilegiorum absolueri, & sic ne haberent causam vllam excusationis: vnde clausulam illam putat appositam esse ampliatiuè. Sed negatiua sententia tenenda est per ea, quæ adducit Suarez, de *conf. disp. 11. sect. 6. n. 11.* Philiarhus de *officio Sacerd. tom. 1. p. 1. lib. 3. c. 30.* Sayrus de *conf. lib. 3. c. 31. n. 10.* Rodriq. *99. Regul. tom. 2. q. 47. art. 2.* Sanchez *in sum. tom. 2. lib. 6. c. 16. num. 68.*

3. Notandum est tamen cum ipso Florono §. 4. & Homobono *locis citatis*, non incurritur in penas dicti decreti Religiosum, qui absque facultate absoluerit ab aliquo casu in Religione referuato; iuxta aliud decretum Clem. VIII. Nam hoc decretum de quo loquimur, loquitur tantum de casibus, tum Summo Pontifici, tum Episcopis, vel aliis sæcularibus Praelatis Episcopali auctoritate fungentibus referuatis: ergo, &c.

4. Notandum est etiam cum Finello *tract. de casib. referuatis. c. 6. n. 6.* & 8. & aliis, quod ad incurrendas penas dicti decreti non satis est absolueri à referuatis, absque facultate, sed necessaria est præsumptio in absolvente, vt patet ex ipsis verbis decreti. Vnde si quis absoluat à referuatis sub spe ratihibitionis, vel ex inconsideratione, aut ignorantia, non tamen crassa, aut affectata, non incidet in excommunicationem.

5. Sed hic obiter potest aliquis quærere, an Sacerdos, qui in dictam excommunicationem incidit, absolvens absque facultate à casibus referuatis, possit absolui ab Episcopo vigore Concilij. Trid. *sess. 24. de reformat. p. 1. c. 5. §. 2. n. 4.* & alij, quia Episcopus non potest absolueri à casibus referuatis ex noua lege post dictum Concilium Tridentinum, & asserunt ita declarasse Cardinalium Congregationem.

6. Non desunt tamen Doctores affirmatiuam sententiam docentes, vt Beia *p. 4. cas. 37.* Finellus de *cas. referuatis. cap. 7. num. 12.* & Homobonus de *exam. Eccl. p. 1. tract. 5. c. 4. q. 23.* qui citat Suarez, Petragrinum, & alios, tum quia verba Concilij non attenduntur, vel limitantur, & cum decretum sit fauorabile animabus fidelium, & nullum inferat nocuentum, debet ampliari, tum quia vbi loquitur antecedenter de suspensionibus, & irregularitatibus, absolute loquitur de omnibus ex delicto occulto proueniens. Et ita per casus occultos referuatos intelligit, quocumque tempore sint referuati, quocumque de illis fiat absolutio: tum denique quia tam in referuatis, quam in referendis est eadem ratio abolitionis, si sunt occultis, ac prouide debet in vtriusque esse eadem legis dispositio. Cur enim minor erit Episcoporum auctoritas in nouis referuationibus, quam in antiquis.

RESOL.